

АНАЛІЗ МОЖЛИВОСТЕЙ ГІС ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ЗАВДАНЬ ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ

Коваленко А.О.

Науковий керівник – Нестеренко С.Г., канд. техн. наук

В Україні відомості про територію, населення і навколишнє середовище містяться в декількох десятках відомчих (галузових) інформаційних системах. Збір, обробка і моніторинг інформації в них ведуться з різними цілями і вимогами до її точності, актуальності та достовірності. Функціонування відомчих інформаційних систем практично не координується. При цьому, як правило, використовують різнотипні інформаційні технології і створюють інформаційні масиви, які включають тільки відомчі відомості про об'єкти обліку, необхідні для виконання завдань і функцій конкретного відомства (галузі).

За відсутності координації процесів створення автоматизованих інформаційних систем та нормативно-правового регулювання порядку володіння, розпорядження та використання інформаційних ресурсів неможливі:

- надання агрегованої та достовірної інформації за запитом органів, що приймають рішення (що створює враження неефективності інформації);
- встановлення юридичного статусу та ступеня достовірності інформації (що призводить до багаторазових перевірок інформації);
- регулювання комерційного використання інформації з напрямком доходів на розвиток інформаційних систем організацій-користувачів.

Рівень та обсяги наявної інформації про земельні ресурси настільки великі, що її обробка, аналіз і використання неможливі без сучасних апаратно-програмних засобів. Тому необхідно створення автоматизованої системи земельного кадастру на основі сучасних комп'ютерних технологій і телекомунікацій як єдиного комплексу для отримання повної інформації про наявні земельні ресурси, можливості їх використання. Оскільки кадастр оперує даними та інформацією, що мають просторову прив'язку, то взаємозв'язок його з геоінформаційними системами (ГІС) очевидний.

При створенні будь-якої автоматизованої системи розробляють окремі види забезпечення: організаційне, технічне, програмне і картографічне. При цьому обов'язковою є вимога сумісності картографічної системи з іншими компонентами.

Вирішення завдань земельного кадастру на сучасному рівні вимагає не тільки застосування сучасних програмних засобів, а й глибокого технологічного опрацювання проектів інформаційних систем.

Набір функціональних компонентів інформаційних систем кадастрового призначення повинен містити ефективне і швидкодіючий інтерфейс, засоби автоматизованого введення даних, адаптовану для вирішення відповідних завдань системи управління базами даних, широкий набір засобів аналізу, а також засобів генерації зображень, візуалізації і виведення картографічних документів.

Необхідна умова при виборі програмних продуктів - забезпечення стійких зв'язків з різними системами через файлові стандарти для обміну геометричними та тематичними даними. З урахуванням постійної модернізації апаратних засобів інформаційних систем та модифікації програмних засобів необхідна умова функціонування систем - забезпечення збереження і перенесення даних в нові програмно-апаратні засоби.

ПРИНЦИПИ ЗОНУВАННЯ ТЕРИТОРІЙ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ

Тюрін А.І.

Науковий керівник – Радзінська Ю.Б., канд. техн. наук, доцент

Зонування території — це її розмежування з виділенням особливих зон і визначенням для кожної з них цільового призначення, пріоритетних функцій і відповідних режимів використання.

Таке зонування особливо поширене в західноєвропейських країнах, США і Канаді, де зони визначають основні напрями розвитку землекористування на перспективу.

Зонування території здійснюють на основі схем землевпорядкування, схем використання й охорони земельних ресурсів, природоохоронної, землевпорядної, містобудівної та іншої документації на рівні регіонів та їхніх муніципальних утворень.

Рішення щодо зонування території приймають, виходячи з таких основних принципів у її комплексній організації:

- орієнтації на інтенсивне використання і раціональну організацію;

- установлення науково обґрунтованого балансу земель різного призначення, збереження природних територій, які особливо охороняються, сільськогосподарських угідь і місцевостей з коштовною історико-культурною спадщиною і створення необхідної інженерно-транспортної інфраструктури;